

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΟΦΕΙΛΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Δημήτρη Αλευρομάγειρου,
Αντιστράτηγου ε.α. Επίτιμου Γενικού Επιθεωρητή Στρατού και Συγγραμματοέα του
Εθνικού Συμβουλίου για την διεκδίκηση των γερμανικών οφειλών

Κυρίες και Κύριοι,

Μεθαύριο συμπληρώνονται 86 χρόνια από την έναρξη τής ξεχωριστής εποποιίας, όπου το ελληνικό φώς με την πολεμική αντίσταση των 216 ημερών [28/10/1940-1/6/1941] έσκιζε τα σκοτάδια που από τον Σεπτέμβριο του 1939 είχε απλώσει το φασιστικό καθεστώς του Άξονα.

Είναι η λάμψη εκείνη που, εκτός των άλλων, αναγνώρισε και ο ραδιοφωνικός σταθμός τής Μόσχας την 27η Απριλίου 1942, λέγοντας ότι «...Επολεμήσατε άοπλοι εναντίον πανόπλων και ενικήσατε. Μικροί εναντίον Μεγάλων και επικρατήσατε. Δεν ήτο δυνατόν να γίνει αλλιώς διότι είσθε Έλληνες. Εκερδίσαμεν χρόνον διά να αμυνθώμεν. Ως Ρώσοι και ως άνθρωποι θα σάς ευγνωμονούμεν», αλλά και το BBC την 30ή Μαρτίου 1942, λέγοντας «...Η Ελλάδα έσωσε την Μόσχαν και τον Καύκασον. Όταν φτάσει η ώρα, αγνωμοσύνη απέναντι του Ελληνικού Λαού, θα ισοδυναμεί με προδοσίαν απέναντι ολοκλήρου τής Ευρώπης».

Του αγώνα των πεδίων των μαχών των 216 ημερών ακολούθησε η μεγαλειώδης Εθνική Αντίσταση 1941-1944, η μεγαλύτερη σε έκταση και βάθος σε ολόκληρο τον κόσμο. Το τίμημα ήταν τεράστιο και η μανία των κατακτητών έφθανε στα όρια τής πλήρους απάνθρωπης εκδίκησης και οπωσδήποτε τελέσθηκαν εγκλήματα κατά τής ανθρωπότητας, πλήρης αποσάθρωση των υποδομών τού κράτους και τεράστια ληστεία αρχαιολογικών θησαυρών. Η Ελλάδα κατεστράφη πλήρως και όλα αυτά είναι γνωστά και σε αριθμούς, αλλά και σε κόστος, το οποίο βέβαια δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αποτυπωθεί λογιστικά όταν πρόκειται για ανθρώπινες θυσίες. Ωστόσο το γεγονός αυτό δεν ακυρώνει, αντίθετα ενισχύει τις δίκαιες και απαράγραπτες ελληνικές αξιώσεις έναντι τής Γερμανίας, διότι οι ανθρώπινες απώλειες είναι η υπέρτατη μορφή ζημιών που μπορεί να υποστεί ένα έθνος.

Έντιμοι κρατικοί υπάλληλοι ακόμα και κατά την διάρκεια τής κατοχής άρχισαν να συγκεντρώνουν στοιχεία, όπως π.χ. η έκθεση Κ.Δοξιάδη, η οποία παρουσιάστηκε στο Παρίσι, το Λονδίνο και στη διάσκεψη τού ΟΗΕ αμέσως μετά την ίδρυσή του.

Όλα αυτά είναι λεπτομερώς καταγεγραμμένα στη Μαύρη Βίβλο τής Κατοχής, έκδοση τού Εθνικού Συμβουλίου με την στήριξη τής Βουλής των Ελλήνων. Είναι επίσης καταγεγραμμένα και στο εκδοθέν από τις εκδόσεις Λιβάνη, το 2012, βιβλίο τού Μανώλη Γλέζου «Και ένα μάρκο να ήταν». Και είναι ανηρτημένα στην ιστοσελίδα τού Εθνικού Συμβουλίου Διεκδίκησης των Γερμανικών Οφειλών. (Να μού επιτραπεί να προτείνω όπως αυτά τα δυο βιβλία υπάρχουν και διανέμονται σε όλες τις Πρεσβείες μας στο εξωτερικό.)

Αρχικά το θέμα των οφειλών τής Γερμανίας ετέθη στη διάσκεψη τού Πότσδαμ τής Γερμανίας [17/7-2/8/1945] και μετά από αλλεπάλληλες αναβολές και αφού

ικανοποιήθηκαν υπό τύπον αυτοδικίας με τη λήψη μεριδίου από τις κατεχόμενες στην Γερμανία ζώνες, οι μεγάλες δυνάμεις [ΕΣΣΔ, ΗΠΑ, Αγγλία, Γαλλία] το θέμα έφτασε στη Διάσκεψη για τις Επανορθώσεις των Παρισίων (Νοέμβριος 1945 – Ιανουάριος 1946), όπου η Ελλάδα είχε ζητήσει 15,7 δις δολάρια αξίας 1938 [1,4 από την Ιταλία, 0,98 από την Βουλγαρία και 14,3 από την Γερμανία].

Η Διάσκεψη των Παρισίων [1946] προσδιόρισε την γερμανική οφειλή στο ύψος μόνον των 7,2 δις δολαρίων [αξίας 1938].

Ακολούθησε η Συνθήκη τού Λονδίνου τού 1953, η οποία αποφάσισε την αναβολή τής καταβολής των Επανορθώσεων μέχρι την επανένωση τής Γερμανίας και την σύναψη Συνθήκης Ειρήνης. Όμως, με ευθύνη τής Γερμανίας, Συμφωνία Ειρήνης μεταξύ Ελλάδας και Γερμανίας δεν υπεγράφη και μάλιστα τονίζει το κενό αυτό και ο καθηγητής Άγγελος Αγγελόπουλος.

Σε κάθε περίπτωση πρέπει να σημειώσουμε ότι με την συμφωνία αυτή τού 1953 διευκολύνθηκε η Γερμανία από τούς νικητές τού αντιφασιστικού αγώνα, προκειμένου να ανορθωθεί. Εμείς κρατάμε αυτή τη διευκόλυνση ως ηθική στήριξη προς τη Γερμανία. Στην στήριξη αυτή τής Γερμανίας συνέτρεξε και η καταστραφείσα από τα ναζιστικά στρατεύματα Ελλάδα.... Ωστόσο η Γερμανία δεν τήρησε την υπογραφή της στη Συνθήκη τού Λονδίνου και με πλείστα νομικά και πολιτικά τερτίπια έχει αποφύγει να καταβάλλει τις απαραίτητες οφειλές της προς την Ελλάδα.

Η ενσωμάτωση τής Γερμανίας στο ΝΑΤΟ το 1955 έδωσε νέα αφορμή για να κωλυσιεργήσει η Γερμανία και τελικά προέβαλε το γεγονός τού διαχωρισμού τής Γερμανίας σε δυο κράτη.

Με την συμφωνία για την επανένωση τής Γερμανίας που συνήφθη στη Μόσχα τον Σεπτέμβριο τού 1990 (η περίφημη Συμφωνία των «2+4», δηλαδή των δυο, Γερμανιών και των 4 δυνάμεων κατοχής [ΕΣΣΔ, ΗΠΑ, Αγγλία, Γαλλία]) ορίζετο πενταετής προθεσμία στις χώρες που προβλεπόταν αποζημίωση για την υποβολή αιτήσεως.

Σημειώνουμε ότι την συμφωνία αυτή επικαλείται η Γερμανία, μόλις τα τελευταία χρόνια, από το 2013, για να στηρίξει την υπόθεση ότι έπαψε οριστικά η απαίτηση τής Ελλάδας, πράγμα που έχει απορριφθεί κατ' επανάληψη από την Ελλάδα με τεκμηριωμένες νομικές διαπιστώσεις μεταξύ των οποίων τού πρώην Προέδρου τής Ελληνικής Δημοκρατίας Προκόπιου Παυλοπούλου, αλλά και τού νυν Προέδρου Κωνσταντίνου Τασούλα σε πρόσφατες παρεμβάσεις του τόσο στις εκδηλώσεις μνήμης τού Ολοκαυτώματος τής Βιάννου στην Κρήτη τον παρόντα Σεπτέμβριο αλλά και ακόμη πιο πρόσφατα στην επέτειο τού Ολοκαυτώματος των Λυγκιάδων Ιωαννίνων.

Αλλά οι αβάσιμες και ανυπόστατες αιτιάσεις αυτές τής Γερμανίας έχουν απορριφθεί και από την ίδια την Επιστημονική Υπηρεσία τής Γερμανικής Ομοσπονδιακής Βουλής στα πορίσματά της τον Φεβρουάριο τού 2014 και τον Ιούνιο τού 2019.

Αυτό που είναι γεγονός είναι ότι η Ελλάδα υπέβαλε εμπρόθεσμα ρηματική διακοίνωση δια τού Υπουργού Εξωτερικών, την 14η Νοεμβρίου 1995, δηλαδή ελάχιστα προ τής λήξεως τής προθεσμίας, την οποίαν επέδωσε ο εις την Βόννη

Πρεσβευτής της Ελλάδας Ιωάννης Μπουρλογιάννης-Τσαγγαρίδης κατόπιν εντολής του τότε Υπουργού Εξωτερικών Καρόλου Παπούλια. Η ρηματική αυτή διακοίνωση απερρίφθη απαξιωτικά από την ΟΔΓ, λέγοντας ότι το πρόβλημα των αποζημιώσεων [και του κατοχικού δανείου,] τάχα, *«απόλεσε τη δικαιολογητική του βάση»*....

Για το κατοχικό δάνειο απλώς θα αναφέρω ότι η συμφωνία για να δανείσει η κατακτηθείσα Ελλάδα τον εισβολέα έγινε μεταξύ Γερμανίας και Ιταλίας την 14/3/1942 και ανακοινώθη με ρηματική διακοίνωση στην κατοχική κυβέρνηση την 23/3/1942. Το ποσό που αναλογεί στην Γερμανία είναι 3,5 δις δολάρια αγοραστικής αξίας του 1938.

Το ύψος των αξιώσεων της Ελλάδος ως προς το κατοχικό δάνειο και τις επανορθώσεις, ως καθορίστηκαν στην διάσκεψη του Παρισιού, ανέρχεται σήμερα περίπου στα 350-400 δις ευρώ, όπως έχουν καταγραφεί από το Γενικό Λογιστήριο του Κρατους το 2014, καθώς και στην έκθεση της τρίτης διακομματικής επιτροπής για τις Γερμανικές οφειλές και παρουσιάστηκαν στη Βουλή των Ελλήνων την 17ην Απριλίου 2019. Σημειώνουμε ότι η έκθεση αυτή ενεκρίθη σχεδόν ομόφωνα, καθώς και οι περαιτέρω ενέργειες που έλαβε εντολή να πράξει η Ελληνική Δημοκρατία.

Βάσει της απόφασης αυτής της Βουλής των Ελλήνων, τον Ιούνιο του 2019 επεδόθη εκ νέου ρηματική διακοίνωση προς την Γερμανία, η οποία απερρίφθη εκ νέου, αλλά αυτή την φορά είχαμε και αντιδράσεις μέσα στην Γερμανική Ομοσπονδιακή Βουλή από πλευράς της Αριστεράς και των Πρασίνων, βάσει και του πορίσματος της Επιστημονικής Υπηρεσίας της ίδιας Βουλής, η οποία επεσήμανε ότι δεν έχουν παραγραφεί οι Ελληνικές απαιτήσεις.

Εδώ είμαι υποχρεωμένος να επισημάνω ότι υπάρχει μια σκιά από πλευράς Ελλάδας, όταν στο βιβλίο του πρώην και ήδη εκλιπόντος Πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη «Υπάρχει Λύση;» [2015], όπου συζητά με τον δημοσιογράφο Γιάννη Πρετεντέρη, αναγράφει ότι *«...η διεκδίκηση των γερμανικών οφειλών είναι μία αυταπάτη, εκτός του κατοχικού δανείου, και λαϊκιστικό σύνθημα η διεκδίκηση τους»*, γεγονός που έφερε σκληρές αντιδράσεις από τον τότε Πρόεδρο του Εθνικού Συμβουλίου Μανώλη Γλέζο.

Όσον αφορά το Εθνικό Συμβούλιο Διεκδίκησης των οφειλών της Γερμανίας προς την Ελλάδα, ιδρύθηκε την 22 Ιανουαρίου 1996, ως αποτέλεσμα μακροχρόνιων διεργασιών από το 1991 μέσω αντιστασιακών οργανώσεων ΠΕΑΕΑ, ΠΟΑΕΑ, αγωνιστές δηλαδή των ΕΑΜ, ΕΛΑΣ ΕΠΟΝ, Ε.Α και συλλόγους των ΕΔΕΣ, ΠΕΑΝ και Ενωμένης Εθνικής Αντίστασης [λεπτομέρειες στο βιβλίο του Μανώλη Γλέζου "Και ένα μάρκο να ήταν"].

Εδώ θα ήθελα να τονίσω ότι αυτή η μικρή ομάδα τεράστιου κύρους προσωπικοτήτων της Εθνικής Αντίστασης έδωσε σκληρό αγώνα για να ακουστεί η φωνή όλων των θυμάτων της ναζιστικής θηριωδίας σε συνθήκες σχετικής έως πλήρους αδιαφορίας του ελληνικού κράτους.

Κραυγαλέα είναι η περίπτωση της απαίτησης των κατοίκων του Διστόμου, που διεκδίκησε δικαστικώς ο Ευρωβουλευτής και έπειτα Νομάρχης Βοιωτίας Ιωάννης Σταμούλης, ο οποίος πέτυχε την απόφαση υπέρ των θυμάτων του Διστόμου του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Λειβαδιάς το 1997, η οποία επικυρώθηκε και κατέστη αμετάκλητη με την ιστορική απόφαση του Αρείου Πάγου το 2000. Όμως, λόγω

άρνησης της Ελληνικής Κυβέρνησης να επιτρέψει την εκτέλεση της απόφασης αυτής οδηγήθηκε τελικά στην Ιταλία, όπου σε συνεργασία με τον δικηγόρο Γιάκιμ Λάου πέτυχε σημαντικές αποφάσεις των Ανώτατων Ιταλικών Δικαστηρίων υπέρ των θυμάτων του Διστόμου, αποφάσεις που δεν αποκλείεται να οδηγήσουν το επόμενο διάστημα στη δικαίωση των θυμάτων του Διστόμου επί ιταλικού εδάφους!

Για την ίδια υπόθεση, το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης το 2012 υιοθέτησε, κατά πλειοψηφία, τη θέση της Γερμανίας περί ετεροδικίας, αλλά στο σκεπτικό των δικαστών αναφέρθηκε ότι το θέμα των οφειλών πρέπει να επιλυθεί σε διαβουλεύσεις μεταξύ των δυο χωρών.

Ο Ελληνικός Λαός ευελπιστεί όπως η Ελληνική Δημοκρατία δραστηριοποιηθεί και εφαρμόσει την σχεδόν ομόφωνη απόφαση της Βουλής των Ελλήνων της 17ης Απριλίου 2019, η οποία οδήγησε μεν στη ρηματική διακοίνωση, αλλά έκτοτε ουδέν.

Η παρελκυστική και αδιάλλακτη στάση της μεταπολεμικής Γερμανίας.

Αναφέραμε ήδη τον ισχυρισμό της, από το 2013 έως σήμερα, ότι, τάχα, το θέμα, πολιτικά και νομικά, θεωρείται λήξαν. Ένας ισχυρισμός αυθαίρετος και ατεκμηρίωτος, που έρχεται, μάλιστα, σε αντίφαση με όσα η Γερμανία υποστήριζε από το 1990 έως το 2013. Η ουσία όμως τού θέματος είναι ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις φαίνεται ότι αισθάνονται άβολα να πιέσουν την Γερμανία...

Η προσπάθεια της ΟΔΓ τα τελευταία χρόνια είναι μέσα από τη λειτουργία περιβόητων ιδρυμάτων και προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από το Βερολίνο (Γερμανοελληνικό Ταμείο για το Μέλλον. Γερμανοελληνικό Ίδρυμα Νεολαίας και το πρόγραμμα MOG - Μνήμες από την Κατοχή στην Ελλάδα) να δείξει ότι, τάχα, πασχίζει για «ελληνογερμανική συμφιλίωση». Στόχος της να διεισδύσει στην ελληνική εκπαίδευση και στις μαρτυρικές κοινότητες, να αναθεωρήσει την ιστορία της Κατοχής και να υπονομεύσει τη διεκδίκηση των γερμανικών οφειλών. Συμφιλίωση χωρίς απόδοση δικαιοσύνης είναι μία συμφιλίωση ψευδεπίγραφη και ετεροβαρής και συνεπώς δεν μπορεί να υπάρξει όσο η Γερμανία συνεχίζει να παραβιάζει το Διεθνές Δίκαιο και την ίδια της την υπογραφή στη Συνθήκη τού Λονδίνου και να μην αναλαμβάνει την ευθύνη για τα εγκλήματα τού ναζιστικού γερμανικού κράτους στην Ελλάδα, τού οποίου η ΟΔΓ είναι καθολικός διάδοχος.

Το τελευταίο διάστημα είχαμε μία διπλή ύπουλη παρέμβαση του Γερμανικού κράτους στο ζήτημα της ιστορίας της Κατοχής. Καταρχάς, αμέσως μετά τη δημοσίευση των φωτογραφιών των 200 εκτελεσθέντων πατριωτών στην Καισαριανή την 1η Μαΐου 1944 έγινε προσπάθεια πραγματοποίησης εκδήλωσης με γερμανούς ιστορικούς και την παρουσία τού Πρεσβευτή της Γερμανίας με στόχο τον έλεγχο από το γερμανικό κράτος της ιστορικής μνήμης της Εθνικής μας Αντίστασης. Η εκδήλωση αυτή ματαιώθηκε ύστερα από σφοδρή και τεκμηριωμένη αντίδραση τού Εθνικού Συμβουλίου.

Πριν λίγες μέρες είχαμε την εκδήλωση τού γερμανικού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου, που δυστυχώς είχε τεθεί υπό την αιγίδα τού Υπουργείου Πολιτισμού της Ελλάδας με πρόσχημα ότι θα συζητηθεί ο επαναπατρισμός αρχαιοτήτων στην Ελλάδα. Όμως η σκανδαλώδης αφίσα τού Συνεδρίου με την πολεμική σημαία της Βέρμαχτ με τον αγκυλωτό σταυρό να δεσπόζει στην Ακρόπολη αποκάλυψε τις αναθεωρητικές τους μεθοδεύσεις. Ευτυχώς η Υπουργός Πολιτισμού απέσυρε την υβριστική αφίσα πάλι

μετά από την καίρια αντίδραση τού Εθνικού Συμβουλίου, αλλά δεν απέσυρε την αιγίδα από τις κατάπτυστες αυτές εκδηλώσεις.

Διευκρινίζουμε ότι δεν υπάρχει ηθική αποκατάσταση χωρίς πλήρη επιστροφή των Γερμανικών οφειλών προς την Ελλάδα. Η διεκδίκηση των γερμανικών οφειλών είναι κυρίως ηθικό θέμα τής Γερμανίας γιατί πιστεύουμε ότι ο γερμανικός λαός, ένας λαός που έχει προσφέρει στην ανθρωπότητα τον Γκαίτε με το Αρκαδικό Ιδεώδες, τον Νίτσε με το πάντρεμα τού Απολλώνιου με το Διονυσιακό, τούς επίσης γίγαντες Καντ, Χέγκελ, Σίλερ, Χέλντερλιν, Ρίλκε, Χάινε, Μπετόβεν, Μπαχ, Μαρξ, Μαξ Βέμπερ και τόσους άλλους, πρέπει να αποβάλει και την τελευταία σκιά από ένα καταστροφικό παρελθόν.

Γι' αυτό το ανυποχώρητο σύνθημα μας είναι ΔΕΝ ΕΠΑΙΤΟΥΜΕ, ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ. Είμαστε βέβαιοι ότι η προσπάθεια για την ικανοποίηση των δίκαιων απαιτήσεων τής Ελλάδας θα πετύχει με την στήριξη ολόκληρου τού Λαού που είναι ενωμένος στο ζήτημα αυτό

Δημήτρης Αλευρομάγειρος

Αντιστράτηγος ε.α.